

Hírekkel szolgálunk a jelenben,
nyomot hagyunk a jövőnek

14-15 | MMI-OROKSEG

Ízelítő a BMI tagiskoláinak munkáiból

Dolgoznom kell a magyar kultúráért (1. rész)

Beszélgetés K. Lengyel Zsolttal, a Bajorországi Magyar Iskola és a Müncheni Magyar Intézet Egyesület vezetőjével

A regensburgi főszékhellyel működő Müncheni Magyar Intézet Egyesület fő tevékenysége a magyar nyelvoktatás. Az egyesület részlegeként működő Bajorországi Magyar Iskola (BMI) szövetségét jelenleg öt hétvégi magyar iskola alkotja. A Magyar Intézet egyik irodájában beszélgetek dr. K. Lengyel Zsolttal, a Bajorországi Magyar Iskola és a Müncheni Magyar Intézet Egyesület vezetőjével, valamint a Regensburgi Egyetem Magyar Intézetének ügyvezető igazgatójával.

Orcskai Marianna interjú

Fotók: MMI

Bogyay Tamás és Horst Glassl (1989), az MMI korábbi igazgatói

Emlékszem az első napra, az első percre, amikor ide beléptem. Az iroda könyvespolcai roskadásig tele. A szemem sokáig legettetem az értékes magyar könyveken, és egyik címről a másikra cikázott a tekintetem. Gyűjteményrőlünk. A magyarságunkról. Történelmünk-ről, lelkünk-ről, létünk-ről, irodalmi gyöngyszemeink-ről, gazdag kultúrkincseink-ről. Az életünk-ről. Van az úgy, hogy az ember nem tud megszólalni. Időt kell hagyni a szemnek ahhoz, hogy beteljen a látvánnyal. Pontosan ezt éreztem akkor is, most is, és minden alkalommal. Egy kicsike kis sziget, a mi magyar paradicsomunk itt Bajorországban. Nem is rejtem véka alá érzéseimet.

Kicsi irodák nagy nemes célokkal és ehhez rendelt feladatokkal. Központja a magyar identitás megmaradásának, erősítésének, a nemzeti önazonosságunk megőrzésének, nyelvünk fejlesztésének, kultúránk megmentésének. Sokrétű, szerteágazó, több területet átölelő feladatokat kell itt egyszerre egy időben megoldani. Megnevezné ezek közül a legfontosabbakat, amelyeknek a koordinálása itt történik?

Az általános célokat az imént megfogalmaztam. A Müncheni Magyar Intézet Egyesület legfontosabb feladata a magyar nyelv oktatása. Ehhez rendelem az összes többi. Jelenleg több, mint 400 gyermek tanul szövetségünk hétvégi iskoláiban. A zavartalan, zökkenőmentes oktatás háttérét innen, a regensburgi titkárságunkból segítjük. Tagiskoláinkat fokozatosan bővítjük a 0-3 éves korú pici babákkal a „baba-mama” csoportok népszerűsítésével, hogy a gyerekek minél korábban bekapcsolódjanak a folyamatba. És akkor még nem is beszéltem az egyetemi képzésről, a Regensburgi Egyetem német nyelvű hunga-

rológiai képzéséről, amely szintén a szívem egyik csücske. A koncepció megalkotója és szervezője, valamint tartalmi lebonyolítója a Müncheni Magyar Intézet Egyesület korábbi tudományos részlege, amely 2010-től fokozatosan betagozódott a Regensburgi Egyetem történelmi és filológiai karába. 2015-től formálisan is az egyetem egyik központi intézménye.

„Az emberi nemnek hivatása nem rontás, pusztítás, megsemmisítés, hanem hogy munkáljon, alkosson, teremtsen.”
(gróf Széchenyi István)

Gyakorlatilag nullától egyetemista korig felöleli az intézmény tevékenysége vezetéssédel a magyar nyelv oktatását. Tanítasz az egyetemen, elméleti szakember vagy, történész. Tudományos munkásságod, publicisztikáid szintén a magyar nyelvhez, a magyar történelemhez kötődnek. Az egész életed a magyarságod megéléséről, az érte való tenni akarásról szól. Honnan ered ez az elhivatottságod? Meddig kell visszamennünk az időben?

Erdélyben születtem és éltem tizennégy évet. Kolozsváron, Aradon és Nagyváradon kisebb-ban is. Amióta tudom magam, azt gondolom, hogy kisebbségként dolgoznom kell a magyar kultúráért és egyik fő hordozójáért, a magyar nyelvért. Gyerekkoromban zenei pályára készültem, zongora szakos voltam a kolozsvári zenelíceumban. De osztálytár-

saimmal együtt vonzott a könnyűzene is. Czerny, Bachot és Beethovent játszottunk, majd LGT-t, Omegát vagy Bergendyt hallgattunk. Azért is lestük, mi a legújabb zenei divat, mert úgy közelebb kerültünk „oda-át”-hoz, anyaországunkhoz. Ugyanis a hetvenes évek Magyarországon rendkívüli módon felívelt a rock, pop és jazz. Akkoriban jelent meg például Demjén „Rózsai” Ferenc *Fújom a dalt* című nagylemeze. Német hazámból gyakran látogattam első hazámba, Erdélybe, Ceaușescu Romániájába. Nehéz volt visszajönni, elválni nagyszülőtől, első szerlemtől. Rendszerint vonattal mentem s jöttem. Az elválásokra készülődve hallgattuk Demjén *Mikor elindul a vonat* című dalát, a refrénben a „szívem majdnem megszakad” mellékmonddal. Hát jó, gondoltam egyszer, itt hagyok megint mindenkit, de anyanyelvemet nem veszi el senki sem, határon innen s túl is velem marad. Akkoriban kezdtem el azt tervezgetni, hogy ha nem lehetek zenész – amint családom kivándorlása után egyéb kihívások miatt nem is lehettem –, akkor nemcsak két lábon járok, hanem két nyelvben élő és dolgozó lény leszek (ha nagy leszek). Jóval később fogtam fel, hogy milyen vakmerő gondolat volt ez röviddel a német érettségim előtt. Végül is szakmai életemben a zene helyét átvette a nyelv és a történelem.

Ha jól értem, gyerekkorodból hoztad azt az érzelmi kötődést a magyar nyelv és történelem iránt, ami később tudatos lépésekre ösztönzött. Tanulmányaidat hol folytattad?

Igen. Ez a fajta tudatosság valóban innen ered. Kolozsvárról emigrált szülők gyer-

Fotó: Regensburgi Egyetem

K. Lengyel Zsolt (MMI-elnök) és Udo Hebel (RE-elnök) a Magyar Intézet Alapítvány alapító ülésén, 2017. január 30.

mekeként 1980-ban érettségiztem a Hessen tartományi Bensheim városában. Azután újabb kori történelmet, politikatudományt és filozófiát hallgattam a heidelbergi Ruprecht-Karls-Universität bölcsészkarán. Tanulmányaimat a müncheni Ludwig-Maximilians-Universität bölcsészkarán folytattam, ahol 1986-ban elvégeztem a kelet- és délkelet-európai történelem, politikatudomány, valamint az általános és összehasonlító irodalomtudomány szakokat. Itt dr. phil. fokozatot szereztem 1992-ben. A budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen habilitáltam történelemtudomány szakon 2008-ban. 1983 óta publikálok német és magyar nyelven. Egyik kutatási területem a hungarológia tudománytörténete, amelynek szegleteiben helyezkednek el a többi tematikai súlypontjaim is.

Tanulmányaid elvégzése adta meg az alapot történészként a tudományos életed kiteljesedésére. Emellett vagy ezzel párhuzamosan számos tevékenységet végeztél, és végzel a mai napig is. Tudom, hogy számtalan szakírói, szerkesztői, könyvkiadói alkotás fűződik a nevedhez. Említenél néhányat?

Hogyne! A megszületett alkotás mindig sikerélményt adott és tovább ösztönzött a folytatásra. Legyen az folyóirat vagy csak egy könyv melléklete. Nem is tudom, melyiket emelem most ki! A rendszerváltozás előtti korszakból talán a müncheni *Új Látóhatár* folyóiratot, amelynek szerkesztőségében dolgoztam. És a *Motolla* müncheni/bécsi ifjúsági lapot, amelynek kulturális-művészeti mellékletét szerkesztettem *Körvonalak* címmel.

1990-től számos németországi, magyarországi és erdélyi történettudományi és hungarológiai szaklapban publikálok külső vagy belső munkatársként. A transzszilvanizmus politikai eszmétörténetét taglaló német és magyar nyelvű köteteim 1993-ban és 2007-ben jelentek meg. 1985-től válogatott magyar nyelvű írásaim gyűjteménye 2012-ben, Magyarország és a magyar kisebbségek német publicisztikai képéről írott könyvem pedig 2014-ben látott napvilágot. Nem szeretném kihagyni házi termékeinket sem, a nemzetközi szerzői gárdát foglalkoztató *Studia Hungarica* könyvsorozatot, valamint az *Ungarn-Jahrbuch* évkönyvet sem, amelyeket az 1980-as évek közepétől gondozok a Magyar Intézetben, és amelyeknek 2002-től a főszerkesztője vagyok – és természetesen időnként szerzője is. A *Studia Hungarica* 55. köteteként 2018-ban jelent meg német nyelvű életrajzom Bogyay Tamás (1909–1994) művészettörténészről, történészről, a Münchener Magyar Intézet alapító igazgatójáról, a 20. századi magyar–német, sőt, nemzetközi tudományosság egyik jeles alakjáról. Egyébként írásaim és előadásaim folyamatosan frissített jegyzéke hozzáférhető az interneten.

Tanítasz, publikálsz, kutatsz, előadásokat tartasz, vezetői feladatokat látsz el, koordinálsz több intézmény munkáját. Nem érintettük még, vagy csak részben az egyéb vállalkásaidat. Beszéljünk azokról a szervezetekről, egyesületekről, alapítványról, amelyekben alapítóként, vezetőként vagy tagként munkálkodsz.

Ehhez picit vissza kell mennünk az időben. Egyetemi pályám elején csatlakoztam az

1962-ben megalapított Münchener Magyar Intézet Egyesülethez, amelynek kezdetben tudományos munkatársa, később ügyvezetője, majd 2002-től igazgató-elnöke lettem. Ekkor még Münchenben működött az intézet, csak 2009-ben költözött Regensburgba. Az MMI részlegeként jómagam kezdeményeztem a Bajorországi Magyar Iskola (BMI) alapítását is, amely az MMI egyik részlege. A BMI a 2014/2015-ös tanévben kezdte meg oktatói munkáját a „konzuli modell” szerint.

Erdélyben születtem és éltem tizennégy évet. Kolozsváron, Aradon és Nagybányán kisebbségben voltam, amint később Németországban is. Amióta tudom magam, azt gondolom, hogy kisebbségiként dolgoznom kell a magyar kultúráért és egyik fő hordozójaért, a magyar nyelvért.

2017-től a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének (BUOD) elnökségi tagja vagyok. Ugyanabban az évben hoztam létre többedmagammal a Magyar Intézet Alapítványt is. Az alapítvány arra hivatott, hogy céltámogatásokat kezdeményezzen és nyújtson a Magyar Intézet oktatási, kutatási és könyvtári munkájához. Ilyen projekt például az MMI hungarológiai szakkönyvtára, amely 2018-ban adományozás útján a Regensburgi Egyetemi Könyvtár különgyűjteményévé vált *Magyar Könyvtár* néven. A könyvtár különgyűjteményeiben egy sor személyi hagyatékat gondozunk, a nyugati magyar kulturális és tudományos élet megannyi értékes dokumentumát.

FOLYTATJUK

A magyar kultúra napja

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük meg január 22-én annak emlékére, hogy Kölcsey Ferenc 1823-ban Csekén ezen a napon fejezte be – „a magyar nép zivataros századaiból” vett példákra épített költeményét – a *Himnusz*t. Az évfordulóval kapcsolatos megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk évezredek hagyományainknak, gyökereinknek, nemzeti tudatunk erősítésének, felmutassuk és továbbadjuk a múltunkat idéző tárgyi és szellemi értéinket. Képes összefoglalónkban beszámolunk arról, hogy miként emlékeztek meg a BMI szövetség iskoláiban a jeles napról.

Orcskai Marianna himnusz

Minden tagintézmény megemlékezett a himnuszunk születésnapjáról. A nap tiszteletére verseket, meséket dolgoztunk fel tanulóinkkal. Felidéztük kulturális örökségünk sokszínűségét, páratlan gazdagságát. Megható és megrendítő pillanatokat szereztek nekünk egyetemistáink. Ők a Regensburgi Egyetem *Hungaricum* című, a Magyar Intézet szervezésében zajló országismereti és nyelvi képzés növendékei. Nagy érdeklődéssel fogadták mindazokat az ismereteket, amik a Himnusz születésének hátterét és körülményeit tárták fel. A sok információ közül a legnagyobb meglepetést számukra az okozta, hogy a *Himnusz* című vers nem is egy, hanem nyolc versszakból áll. A sok-sok képpel illusztrált online előadás végigvezette hallgatóinkat történelmünk zivataros időszakán. Megjelentek előttük magyar történelmünk dicső és fájó esemé-

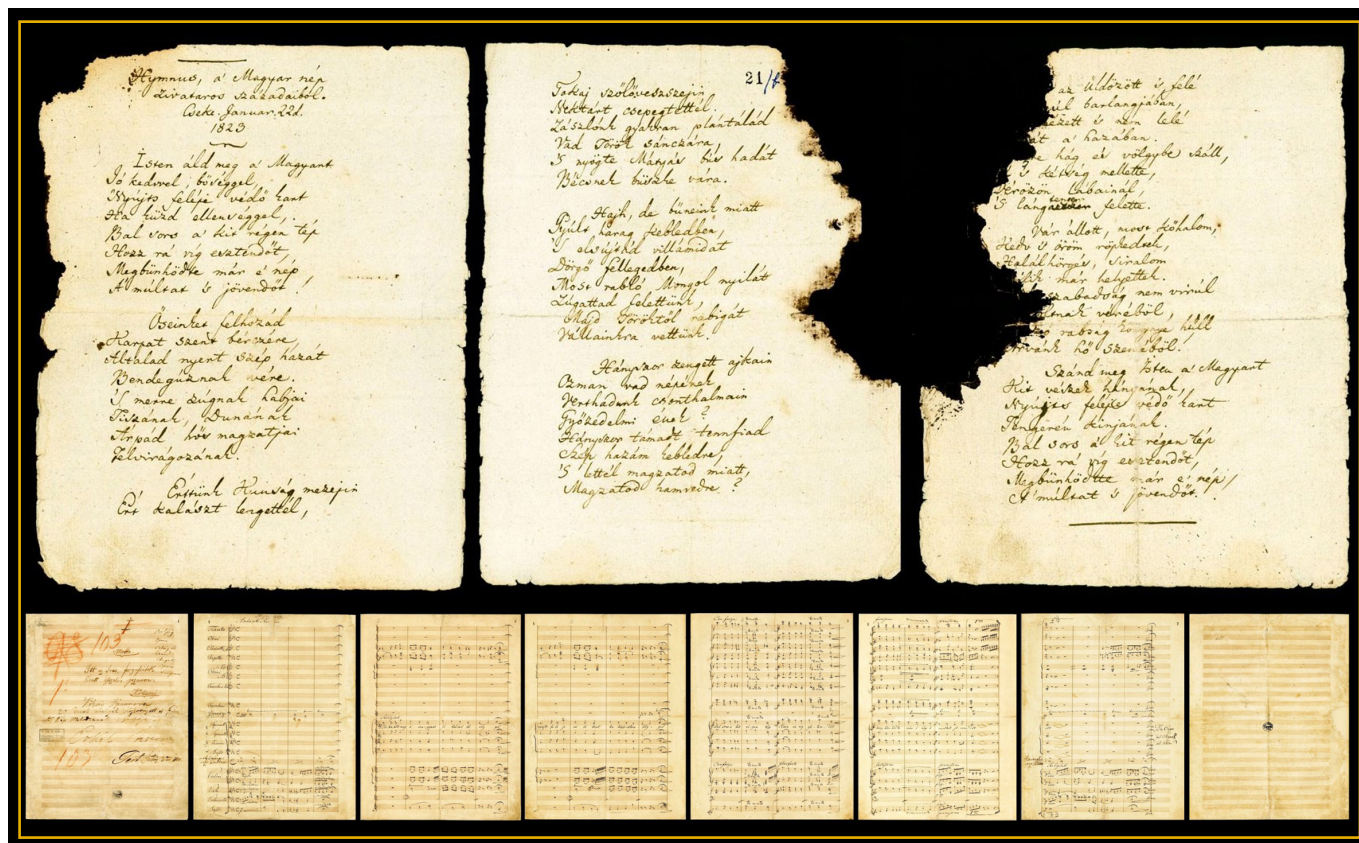
nyei, helyszínei, elévülhetetlen szereplői, történelmi nagyságai, hősei. Aktív befogadói és közreműködői lettek azok az ifjak, akik másod-, harmadgenerációs leszármazottként élnek az anyaországtól távol. Nyitottak nyelvi képességeik sokoldalú fejlesztésére, irodalmi gyöngyszemeink befogadására, sokszínű kultúránk megismerésére, hagyományaink, jeles napjaink felidézésére. Egyetemistáink a mi büszkeségeink: „csiszolatlan magyar gyémántjaink”.

A hungarikumokkal is online előadás keretében ismerkedtek a diákok. Felfedezték azokat a magyar sajátosságokat, egyediségeket, minőségi csúcsteljesítményeket, amelyek segítséget adnak magyar identitásuk és önazonosságuk megerősödésében. Összegzőként elmondhatjuk, hogy sikeresnek minősíthetjük annak a küldetésnek a beteljesülését, amely célul tűzte ki a pozitív attitűd és viszonyulás kialakítását a magyar nyelv és kultúra fejlesztése, valamint népszerűsítése irányába.

Forrás: Wikipédia

Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújsd feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
Megbűnhődte már e nép
A múltat s jövődőt!

A Himnusz teljes kézirata és kottája, amelynek dallamát Erkel Ferenc szerezte.

Farsang

A farsang időszaka néphagyományokban gazdag. Elbúcsúztatjuk, eltemetjük a telet és várjuk, hívogatjuk, üdvözljük a tavaszt. A mulatozások, vigasságok, tréfák ideje, amihez számos hagyomány kapcsolódik. Vajon miért a farsang időszakában tartották elődeink a lakodalmakat? Minek a szimbóluma lehetett a kiszebáb? Mit jelentett vajon a villőzés? Mi a kapcsolat a múltbéli alakoskodás és a jelen jelmezfelvonulása között? Miért lett hungarikum a busójárás? Ezeket a kérdéseket jártuk körbe – ezúttal online térben Weidentől Münchenig.

Maxim Katalin hagyomány

A weideni tagiskolánk pedagógusai és diákjai egy egész hetet szántak a farsangi népszokások felelevenítésére és megélésére. A gyerekek saját készítésű álarcokat barkácsoltak, jelmezeket öltöttek, valamint farsangi fánkot sütöttek szüleik segítségével. A tematikus hetet egy színes plakát megalkotásával zárták, amelyen megelevenednek a számukra különleges élményt nyújtó farsangi elemek. A télüző, tavaszváró vidám hangulatot – ugyan otthonaikban, de mégis egységben – maradéktalanul megidézték az online tér adta lehetőségek által.

„Farsang napja eljött már, kezdődik a jelmezbál!” – mondókával hívta mulatozásra az óvó néni videójában a regensburgi óvodásokat. Van is öröm minden egyes alkalommal, amikor az óvó néni arca megjelenik a képernyőn, mert ez mindig különleges élményt ígér. Nem volt ez másként a farsangi foglalkozás alkalmával sem. Hogy mi teheti különlegessé, élvezetessé egy óvodás számára az online foglalkozást? Nem más, mint a személyes megszólítás és a felhívás az együttes munkára. Ahogy az óvó néni, a gyerekek is jelmezbe bújtak és közösen énekelve egy tánckoreográfiát tanultak. Megmozgatták kezüket-lábukat tánc közben, és az elméjüket is munkára fogták: rejtvényeket fejtettek, feladatlapokat oldottak meg, számoltak és színesebbnél színesebb bohócokat barkácsoltak. Megismerkedtek továbbá farsangi népszokásaink tárházának egyik különleges elemével, a kiszebábbal, amit el is készíttettek megtestesítve a telet.

Röpké egy óra alatt igazi farsangi vigadalom költözött a gyerekszoba falai közé az online magyar óvodai foglalkozás alkalmával.

A regensburgi kisiskolásokkal *Régen és most* címmel megjelentítettük képek segítségével a farsanghoz kapcsolódó népszokásainkat. Összehasonlítottuk a maszkarákat, felidéztek a télüző és tavaszváró eseményeket, és megidéztük a jelen mulatságát Bartos Erika: *Farsang* című versével.

Fotók: MMI-BMT

Március 15.

Ezerszer végigkísértük már gondolatban a márciusi ifjakat azon a nagy napon a Pilvaxtól a Nemzeti Színházig. Láttuk őket gyülekezni kora reggel a kávéházban, elindulni az egyetemisták mozgósítására, láttuk, ahogy lefoglalták Ländler és Heckenast nyomdájában a sajtót, szavaltak a szakadó esőben a múzeum előtt, s vonultak tovább a várba a helytartótanácsához, hogy kiszabadítsák Táncsicsot, este pedig a Nemzeti Színházban megtekintették a *Bánk bánt*. Tudjuk, hogy a menetben ott volt Petőfi, Jókai, Vasvári, Irinyi. A többiek tömeggé váltak a kollektív emlékezetben. Március 15-e történelmi jelentőségét ők, a márciusi ifjak már akkor átértékelték, de hogy hova veti őket ez a történelmi hullámvérés, egyikük sem tudta volna megmondani. 1848. március 15. napjának eseményét, szereplőit, hőseit példaként állítjuk gyermekeink elé. Kiemelt fontossággal bír iskoláinkban évről évre. De hogy mi az üzenete a ma élő ifjúság számára, milyen értéket közvetítenek a dicsőséges forradalmárok bátor tetteikkel, erre kerestük a válaszokat diákjaink körében.

Orcskai Marianna ünnep

A Bajorországi Magyar Iskola öt tagintézményében az idei megemlékezés is online térben történt. A magyar iskolákban tanító kollégák pedagógiai elszántsága, kreativitása, leleményessége az ötletek széles és színes tárházát kínálta az élményszerű, személyes tapasztaláson alapuló, értékeiben gazdag időutazáshoz. Óvodások és kisiskolások, kamaszok és felnőttek egyaránt részesei voltak az idei rendhagyó ünnepségnek.

Fotók: MMI-BMI

A csodában rejlik az az apró kis mozzanat, hogy hétről hétre vállalják arcukat és népszerűsítik a szívüknek kedves irodalmi gyöngyszemeket. Tapasztalatból tudjuk, hogy ebben a korban szeretnek a legkevésbé szerepelni...

A regensburgi óvodásokat az óvó néni meséje repítette vissza a kor hangulatába. Mondókázott, verset mondott, énekelt a huszárokról videóüzenetében a kicsiknek, sőt huszárcsákot készített kamerán közvetítve. Huszárdobot barkácsolt és mindezek mellett még egy kis matematika is belefért. Mennyivel érdekesebb huszárokat, nemzeti színben pompázó tulipánokat, pillangókat, kokárdákat számolni, ha csupa érdekes, színes, tevékenységeket sorakoztatunk fel egymás után! Egyik pillanatban énekel, a másikban verset mond, a harmadikban barkácsol, dobol, és pihentettként egy kicsit számol az óvó néni. Persze, hogy a kamera másik oldalán kedvet kapnak a kicsik, és máris készen állnak a feladatok megoldására. Tevékenységek sorozatával, jó hangulatban, élményszerzősen alapuló tanulással megjelent egy kor, egy esemény, amihez érzelmileg közel kerültek

a mi kis magyar óvodásaink. A csoda a mosolyban, az együttműködésben, a motivációban és abban a pozitív viszonyulásban rejlik, amely jó alapot ad már kiskorban az önazonosság kialakításához.

„Műveld a csodát...!” (Nagy László)

A regensburgi kisiskolásokkal kokárdát varrtunk az anyukák aktív közreműködésével. Piros-fehér-zöld színekben pompázó képet készítettünk *Nemzeti dalunk* szövegéhez. Felső tagozatosaink időutazáson vettek részt. Ellátogattak a Pilvaxba, elvegyültek a tömegbe és bejárták a forradalom eseményeinek helyszíneit. Magukba szívták a lázadó, forrongó hangulatot, és visszapottyantva a jelenbe, papírra vetették gondolataikat kedves, távoli rokonaiknak. Ezt a múltból szóló üze-

netet közvetítik tanulóink a ma ifjúságának. Hős kamaszaink – immár hatodik alkalommal jelentkeznek kedvenc irodalmi alkotásaikkal a világhálón – a Táv-Litera-Túra ünnepi megállójában Petőfi Sándor költeményét szavalták el. A csodában rejlik az az apró kis mozzanat, hogy hétről hétre vállalják arcukat és népszerűsítik a szívüknek kedves irodalmi gyöngyszemeket. Tapasztalatból tudjuk, hogy ebben a korban szeretnek a legkevésbé szerepelni. Pláne nem közösségi oldalakon, főleg nem verset mondani és mesélni! Éppen ezért ezt az eredményt tekintjük jelenleg a legújabb és legféltettebb kincsünknek. Büszkéek vagyunk rájuk!

A burghauseni magyar iskola vén diákjai évről évre apró csodák sokaságából építik fel végső, a folyamatot lezáró remekművüket. Az idei nemzeti ünnep tiszteletére különös meglepetéssel készültek. Saját alkotásaikban jelenítették meg a dicsőséges nap eseményeit. Képzeletük segítségével visszaroppentek 173 évet az időben, és rajzban rögzítették a „megélt” történeteket. Jól megfigyelték a kort jellemző építészeti csínját-bínját, fontos helyszíneket, eseményeket, ruhákat – még Petőfivel is beszélgettek a Pilvaxban –, s aztán élményekkel „hazatérve”, lelkesen örökítették meg élményüket a papíron. Alapos gondossággal készítették el rajzaikat a Pilvaxról, a nyomdáról és a sokaságról. Hát, azt hiszem így kell kamasz gyerekekkel művelni a csodát!

A weideni magyar iskolában a kreativitás apró és legeldugottabb zugait is bejárták kicsik és nagyok. A tanítók kiaknázták ötleteikkel minden lehetőséget, hogy az ünnep varázsát a gyerekek megélik és ne tűnjön számukra távoli, megfoghatatlan, idegen valaminek a múlt eseménye. Nemzeti színbe öltöztették szívüket az ünnep tiszteletére. A gyerekek gondolatait, képzelőerejüket, megfigyeléseiket a piros, a fehér és a zöld szín járta át. Ezen a szemüvegen keresztül merültek

el a csodák birodalmában. Nyitott szemmel jártak-keltek és fotóztak lelkesen. A lencséjük által rögzített képekből fotómontázsokat készítettek. Szívet és lelket gyönyörködtető „nemzeti” alkotások születtek. De ami minden kreativitást és ötletet felülír, az a nemzeti lobogóra tűzött személyes üzenetek megfogalmazása! Az a saját névvel ellátott, kimondott és leírt, belső és meghitt gondolat, hogy

amely a lobogó színeire íródott általuk, és büszkén hirdet olyan alapértékeket mint hazaszeretet, összetartozás, nemzeti büszkeség, hagyományápolás, magyarságtudat. És ezen a ponton állunk is meg! Elérkeztünk a csodateremtés hegycsúcsára! Értelemmel és érzelemmel ruházták fel a gyerkőcök a hétvégi magyar iskola létét. Az általuk kimondott, leírt, vállalt és hirdetett szavak súlya alatt a végső küldetés beteljesülése szólal meg, ami a hétvégi magyar iskolák egyik legfontosabb célja között szerepel. Ez pedig nem más, mint a magyar identitás és önazonosság kialakítása, fenntartása és megszilárdítása. Megható érzés olvasni értékes üzeneteiket.

Művel a csodát! – szólít fel mindannyiunkat a költő. Személyes találkozásainkat gátolja a járvány immár egy éve. Tavaly nemzeti ünnepünkről nem tudtunk megemlékezni. Fiókban maradtak a kellékeink. Az idei csodát online térben megszerveztük, átértük és megéltük. Új eszközök, más módszerek, rendhagyó tartalmak teremtették meg a hagyományokon nyugvó értékeket. Láttunk és láttatunk, meséltünk és meséltettünk, verseltünk és verseltettünk, képzelünk és képzelgettünk, alkottunk és alkottattunk. Nemzeti ünnepünkre méltó helyet adtunk a lelkiünkben és az elménkben. Nyomot hagytunk. Magunkban és a gyerekekben. A remekmű elkészült!

Pilvax Kávéház.
- ahol 1848 március 15-én Petőfi Sándor először olvasta fel a Nemzeti dal című verset

Más-kép(p)

Diákjaink az elmúlt három hónap hagyományai, jeles napjai, nemzeti ünnepei témakörben kaptak kérdéseket. Első kérdésünk a magyar kultúra napjához kapcsolódott: Milyen érzéseket, emlékeket kelt benned nemzetünk himnusza? Második kérdésünk a farsangi népszokások témaköréből merítettük: Melyik farsangi népszokás áll hozzád a legközelebb? Miért? Harmadik kérdésünkben az egyik legszebb, legfontosabb nemzeti ünnepről érdeklődtünk diákjaink körében: Mit üzennek neked a márciusi ifjak? A kérdések megihlették és válaszokra ösztönözték a legkisebbeket éppúgy, mint az egyetemistákat. Nézzük magvas, különös csínnel megfogalmazott elképzeléseiket, képzeteiket.

Maxim Katalin körkérdés

Milyen érzéseket kelt benned nemzetünk himnusza?

Regensburgi magyar iskola

„A himnusz bennem szomorú érzést kelt, mert sok rosszról szól, de úgy is föl lehet fogni, hogy jobb lesz.”

„Bennem szomorú és csalódott érzést kelt a himnusz. A magyar nép egy olyan nép, amelyiktől annyi minden el lett véve és anynyit szenvedett. A himnusz az én szememben a szabadság iránt érzett vágyat, a csalódottságot, de mégis a reményt jelképezi. A himnusz egy mély és nagyon fontos költemény.”

„Reményt, hogy kisegítenek a kínokból. Elhatározottságot, mert kétség között is küzdenek a szabadságért.”

Burghauseni magyar iskola

„Büszkeséget kelt bennem, mivel ez a dal összefoglalja a magyarok múltját, emlékeztet legnagyobb hőseinkre és átélt nehézségeinkre.”

„Tiszteletet kelt bennem arra gondolva, hogy a magyar hősök akár az életüket is adták a szabadságunkért, és azért, mert Magyarország olyan állam, mint amilyen ma.”

„Megnyugvást, elgondolkodtató, szív-melengető.”

„Büszkeséget, mert büszke vagyok arra, hogy magyar vagyok. Bennem boldogságot és örömet.”

„Kötelességet és hűséget a magyar birodalomért.”

Secondos

„...Ismerni kell a magyar történelmet ahhoz, hogy ez a vers teljes terjedelmében kibont-

kozhasson és megfelelő hatással legyen arra, aki olvassa. Így válik ez a vers fontossá, különlegessé és időtlenné. Hiszen csak akkor lehet jövőnk, ha nem felejtjük a múltunkat.”

Melyik farsangi népszokás áll hozzád a legközelebb?

Regensburgi magyar iskola

„Nekem a busójárás a kedvenc farsangi népszokásom, mert ismerős akkor is, ha nem éltem soha Magyarországon.”

„A busójárást szívesen kipróbálnám egyszer. Mi inkább játszottunk: székfoglalót, söprű dobálást... mindig volt tombola. Ami különleges, hogy nálunk volt tátika.”

„Nekem a kedvenc farsangi népszokásaimhoz tartozik a felvonulás, mert szeretem, amikor ilyen különleges eseményekre be kell öltözni. :) A kis játékok is nagyon jók szerintem, és persze a sok fánk és különböző étel is nagyon finni tud lenni. :)”

„Nekem legjobban a kiszebáb készítése tetszett, de nem akartam bedobni a folyóba.”

„A fánk sütés nekem a legfontosabb farsangi hagyomány, mivel gyerekkorom óta ezt a hagyományt követjük.”

Burghauseni magyar iskola

„Nekem a lekvárosfánk-evés tartozik a legfontosabb farsangi szokásokhoz.”

„Hozzám a fánkevés áll a legközelebb, mert szeretem a fánkot.”

„Nekem a jelmezbe öltözés és a busójárás.”

„A beöltözés, mert az óvodában nagyon szerettem.”

„A rossz téli időt (mint a legendákban a téli szellemeket) üzzük el a színes ruhákkal.”

Secondos

„Az osztállyal mentünk a busójárásra, amikor gyakorlóiskolán voltam Pécsen. Másnap azzal „fenyegettem” a gyerekeket, hogy figyeljenek rám, különben megdobálom őket lisztel (a kezemben feltartottam egy csomag lisztet) – sosem felejttem el.”

Mit üzennek neked a márciusi ifjak?

Regensburgi magyar iskola

„Minden ember szabadnak született és joga van harcolni a függetlenségéért és önállóságáért!”

„Mit jelent nekem március 15.? Nekem a bátorságot, a hazaszeretetet és a reményt.

Az emberek szabadok akartak lenni. És ezért tettek is. Áttörtek olyan szabályokat és olyan törvényeket, amik szigorúak voltak és súlyosan kockázatosak. Ehhez kellett temérdeknyi bátorság. Egy jobb jelenért és jövőért; A HAZÁÉRT odadták az életüket. Ma már tudjuk, hogy nem hiába harcoltak. De ők tudták? Nem! Semmit sem tudtak. A szívükre hallgattak, ami minden dobbanásával azt kiáltotta: HAZA, HAZA, HAZA! És ez volt a remény. Miattunk haltak meg. Büszke vagyok, hogy magyar vagyok!”

Weideni magyar iskola

„Azért fontos megemlékezni a magyar nemzeti ünnepeinkről, hogy a magyar származásunkat őrizzük. ... mert fontos, hogy ismerjük a magyar történelmet.”

„...hogy büszkék lehessünk a magyarságunkra.”

„Szerintem fontos külföldön is ápolni hagyományainkat, megemlékezni ünnepeinkről, hiszen magyarok vagyunk, akárhol élünk is.”

„Azért fontos más országban élve is megemlékezni a nemzeti ünnepeinkről, mert az azt jelenti, hogy mi is összetartozunk, mint akkor a magyarok.”

Burghauseni magyar iskola

„Hogy védjük országunkat, és legyünk rá büszkék. Akármilyen történjen, büszkén jelentjük ki, hogy mi igenis magyarok vagyunk.”

„Hogy védjük a hazánkat, akármilyen történjen, és legyünk büszkék a magyar nemzetünkre.”

„Szerintem azt, hogy mindig harcolni kell az akaratainkért.”

„Akaratot a szabadságért.”

„Hadat, mert ez egy szabadságharc volt.”

„Soha ne adjuk fel, ha valamiért nagyon szeretnénk harcolni.”

Secondos

„Szükséges egykorúkkal összecsalakozni, szükséges az eszmecsere és az, hogy kiálljunk a közös érdekeinkért – így juthatunk előre.”

Weideni magyar iskola

"Azért emlékezünk meg a magyar nemzeti ünnepekről,

hogy büszkék lehessünk a magyarságunkra."

/Filip/
weideni Magyar Iskola

A MŰHELY-TITKOK rovatunkban olyan titkokat árulunk el, kérdéseket boncolgatunk és problémákat járunk körbe, amelyek közösségünk minden tagját érintik. Bevált pedagógiai módszereket ismertetünk, érintjük a kétnyelvűséggel kapcsolatban felmerülő kérdéseket, dilemmákat. Igyekszünk mindannyiunk számára értékes és építő gondolatokat közvetíteni, amelyeket a pedagógiai munkánk során és a mindennapokban is alkalmazhatunk. Elsőként Szádeczky-Kardoss Csilla kollégánknak, a Müncheneri Hétfégi Magyar Iskola és Óvoda egyik vezetője számol be egy különleges programról.

Stark auch ohne Muckis – Önvédelem ütések nélkül

Becslések és kutatások alapján minden harmadik gyermek érintett Németországban az iskolai zaklatás, kirekesztés témakörében. Ez a szám ijesztően magas, ráadásul az elmúlt egy évben rosszabb lett a helyzet. Legyünk őszinték, a magyar gyerekek sokszor még hamarabb kerülnek célkeresztbe... Azt hiszem, nem kérdés, hogy valamit tenni kell!

Szádeczky-Kardoss Csilla műhely

A Müncheneri Hétfégi Magyar Iskola egyik vezetője, tanára, tánc- és drámapedagógus vagyok. Ezen kívül rezilienciatréner-, ifjúsági- és gyerekcoach-képesítést is szereztem az elmúlt években.

Mi is az a reziliencia?

Az elmúlt időszakban igencsak felkapott szó lett. De mit is jelent? Ellenállóképességet. De hogy jön ez a gyerekekhez és az önvédelemhez? Két képet szoktam leginkább használni, amelyek igen kifejezően megmutatják, mi is ez az ellenállóképesség, ami az ütések nélküli önvédelem alapja.

Az egyik kép egy fa, amely valóban szélsőséges időjárási viszonyoknak van kitéve. Ha nem jó földbe, nem jól ültetnénk el ezt a fát, akkor nagy valószínűséggel nem tudna életben maradni a téli fagyban, havazásban, a szélviharokban vagy akár a nyári tikkasztó hőségben. Ha nem lenne jó gyökere, valószínű az első erősebb szélhökéstől kifordulna a földből, az első viharban kettétörne.

A másik kép nem más, mint a küzdősport. Mindhárom testvérem járt dzsúdózní, így nem egyszer nézhettem végig, hogyan is épül fel egy edzés, miként kezd el egy új gyermek a cselgáncs-pályafutását. Nem mással, mint az esésekkel kezdenek. De miért is? Mert ha nem tanulnának meg helyesen, jól esni, akkor nagyon hamar, könnyen lesérülhetnének, így egy jó időre kiesnének az edzésekből. Mivel azonban megtanulják, hogy hogyan tudnak úgy esni, hogy utána talpra álljanak, sérülésmentesen kijöjjenek egy-egy dobásból, így sokkal hatékonyabb a felkészülésük.

A reziliencia nem más, mint a lelkünk, a saját magunk edzése. Megtanulunk jól esni, hogy utána sérülések nélkül tudjunk talpra állni, folytatni az életet.

Ha valaki azt ígéri, hogy olyan eszközt ad a gyerek kezébe, amittől nem lesz több baja az életben, amittől többet nem fogják bántani, az hazudik. Sajnos ez elkerülhetetlen. De abban igenis lehet segíteni, hogy hogyan jöjjünk ki sérülésmentesen az esésekből, a pofonokból. Mindenki benn rejtezik egy szuperhős, csak meg kell találnunk!

Közel 14 évet foglalkoztam Kárpát-medencei magyar árvákkal és nehézsorsú gyerekekkel. Nekik igazán nehéz, problémákkal teli életük volt. Mindig igyekeztem nekik segíteni, de akkor még nem volt a kezemből ez a tudás, amit a Németországban elismert és ismert vezetőimtől, Daniel Duddektől az elmúlt években tanultam. Ma már teljesen más mondatokkal, teljesen más módszerrel fordulnék a gyerekekhez. Tudom, hogy sokkal többet segíthetnék vele. Tudom, hogy sokkal hatékonyabb lenne a segítségem. Mert nemcsak a pillanatnyi csalódottságot, szomorúságot, elkeseredettséget tudnám enyhíteni, hanem hosszútávú segítséget tudnék adni, melynek köszönhetően sokkal kevésbé lennének csalódottak, szomorúak, elkeseredettek.

2020 tavaszán, amikor egyértelművé vált, hogy külsős szakemberek akkor sem mehetnek be az intézményekbe, ha ott éppen tanítás folyik, a Stark auch ohne Muckis munkatársai átdolgozták a programot úgy, hogy online formában is alkalmazható legyen.

Ezáltal gyakorlatilag egy egészen új világ nyílt meg számomra, számunkra. Nem elég, hogy magyar nyelven is meg tudom tartani a tréninget, de már a távolság sem szab határ. Volt olyan tanfolyamom, ahol Hollandiától Németországon át Magyarországon különböző pontjain szinte mindenhol volt résztvevő. Természetesen, ha választani lehet, ha a lehetőségek adottak, akkor azért a személyes találkozásokat részesítem előnyben.

Fotó: Facebook

Szádeczky-Kardoss Csilla a Müncheneri Hétfégi Magyar Iskola egyik vezetője, tanára, tánc- és drámapedagógus. Ezen kívül rezilienciatréner-, ifjúsági- és gyerekcoach-képesítést is szerzett az elmúlt években. De mi is az a reziliencia? Nem más, mint a lelkünk, a saját magunk edzése.

Az előző évet egy olyan akcióval zártuk, ahol a kollégáimmal együtt azt a nem kis célt tűztük ki magunk elé, hogy egy nap alatt 6000 gyereket szeretnénk erősíteni, támogatni abban, hogy a 2021-es évük még jobb legyen. Szerencsére még túl is szárnyaltuk ezt a számot. Végtelen büszkeséggel tölt el, hogy ennek keretében nemcsak németül, hanem általam bizony magyarul is lehetőségük volt a gyerekeknek a fejlődésre.

A gyerekek mellett a szülőknek és pedagógusoknak is tartok továbbképzéseket, előadásokat, amelyek segítségével egy még ideálisabb, kiegyensúlyozottabb gyerekkort ajándékozhatunk a felnövekvő nemzedéknek.

Ha bárki úgy gondolja, hogy érdekes lehet az iskolájában, csoportjában, gyermekének a tanfolyamom, a képzéseim, keressen bátran! Mindenképpen találunk rá módot, hogy valamilyen formában segíteni tudjak. Mert nincs is annál szebb, örömtelibb pillanat, amikor a körülöttünk lévő, pláne a saját gyerekeink szemében a feszültség, elkeseredettség helyett a mosolyt, a kiegyensúlyozottságot látjuk.

Tegyünk azért, hogy a ránk bízott gyerekeket megóvjuk a mindennapos zaklatások és konfliktusok negatív hatásától! Hiszem, hogy együtt sikerülhet! Hiszem, hogy ezzel mindannyian nyerünk!

Mutasd meg te is a tehetségedet!

Alkotásaitokat a Táv-Litera-Túra eddig megjelent művei alapján készíthetitek el. Lehet ez egy rajz, grafika, festmény, kollázs vagy bármilyen szívetekhez közel álló, ízléseknek megfelelő technikával elkészített remekmű.

Maxim Katalin remekmű

Bíztunk benneteket faragásra is. No, de nem akármilyen faragásra, hanem rímfaragásra gondoltunk. Válasszatok ki a számotokra legrokonosabb mesét

vagy verset, és kezdődhet is a versfaragás. Nem kell hozzá semmi más, csak egy csipet kreativitás! Hogy lesz a szavakból vers? Hát ehhez kell némi csel! Menni fog, bízz magadban, a következő számban ott leszel biztosan!

Hogy ki szerepel elsőként? Áron lesz az, nem kétség! Sün családról mesél nektek, rajzzal, verssel felelj te! Másodikként itt van Emma. Teknősről szól a mondandója. Mire vársz hát? Menj utána! S hozd el nekünk versben mára! Harmadiknak? Léna jött! Ki barátságról álmot szőtt. Szódd meg te is sajátod, mutasd be a barátod! Fanni nyelvtörője

jó példa nyelvünk gyötrésére. Játékos és mókás mese, melyben a kecske eledele felejthetetlen. Mek-mek. Annabella története rémes nyulak gyülekezete, az erdő bátor lakóit a félelemben kergette... mese, mese, meskete. „Talpra magyar, hí a haza!” – szölt Petőfi híres dala. Üzenetét vitték vala márciusi ifjak hada. Emlékük él szívünkben, felidéztek itt is nektek. Oszd meg velünk gondolatod, ábrázold a mondandódat!

Az elkészült csodákat május 24-ig várjuk szerkesztőségünk e-mail-címére:
mmi.bmi.hirmondo@gmail.com.

A videókat az alábbi linkeken tekintheted meg:

Áron: <https://www.facebook.com/konzuli.magyar.iskola.regensburg/videos/735551380718180>

Emma: <https://www.facebook.com/konzuli.magyar.iskola.regensburg/videos/758703525081106>

Léna: <https://www.facebook.com/konzuli.magyar.iskola.regensburg/videos/1230740567373359>

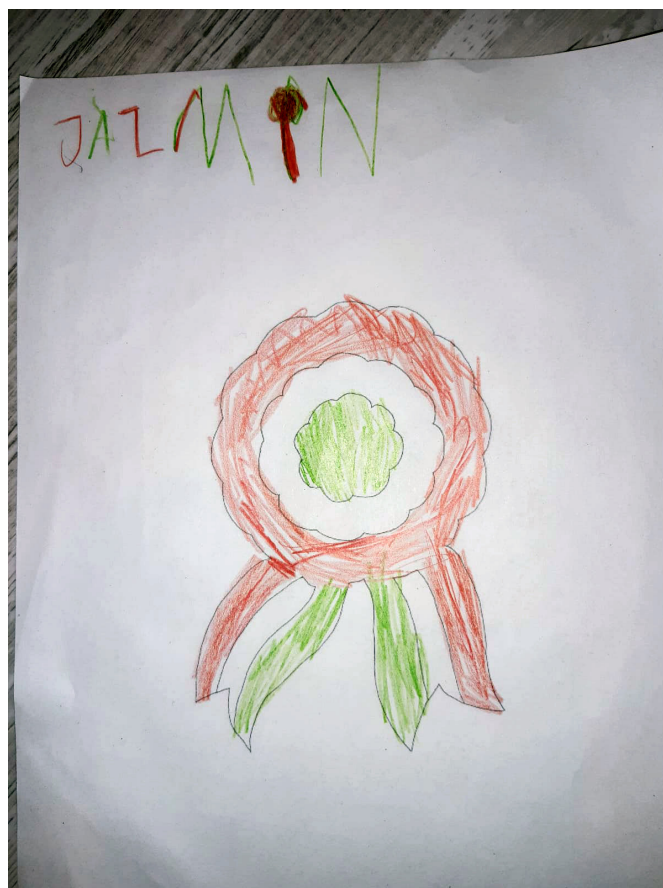
Fanni: <https://www.facebook.com/274676239598936/videos/122699939785019>

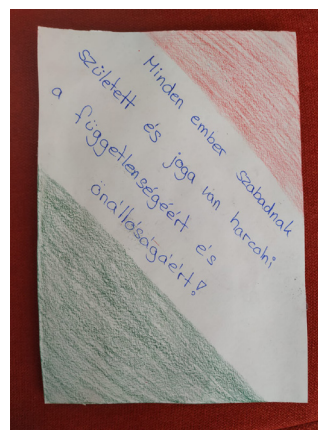
Annabella: <https://www.facebook.com/konzuli.magyar.iskola.regensburg/videos/883797862190944>

Nemzeti dal: <https://www.facebook.com/274676239598936/videos/501376950851959>

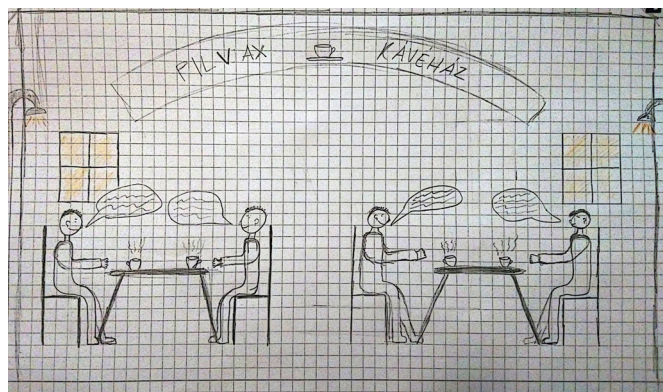
Ízelítő a BMI tagiskoláinak munkáiból

Regensburgi magyar iskola

Burghauseni magyar iskola

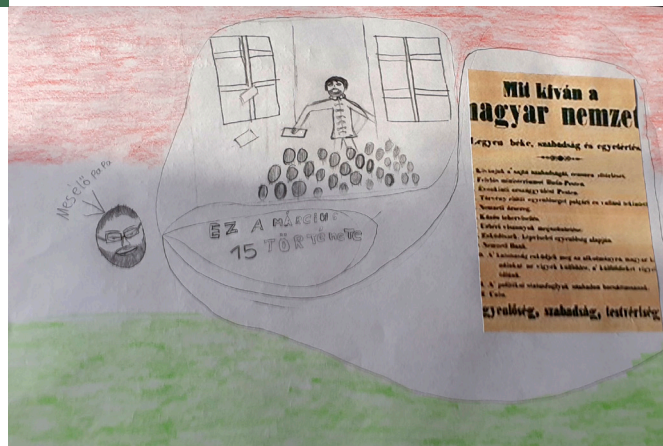

Fotók: MMI-BMI

1848. március 15-én, amikor a magyarok szabadságot akartak, a márciusi ifjak, Petőfi Sándor és más írók megindultak a Pilvax kávéházból. Egy hatalmas tömeg követte őket. A Landeres nyomdák mentek, amit el is foglaltak. Ezen kívül kinyomtatták Petőfi Sándor Nemzeti dalát és a 12 pontot, amit Irinyi József a Nemzeti Múzeum előtt olvasott fel...

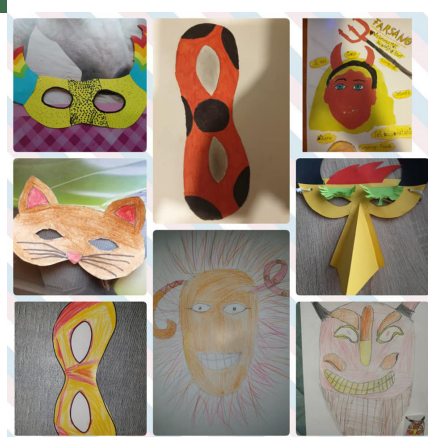
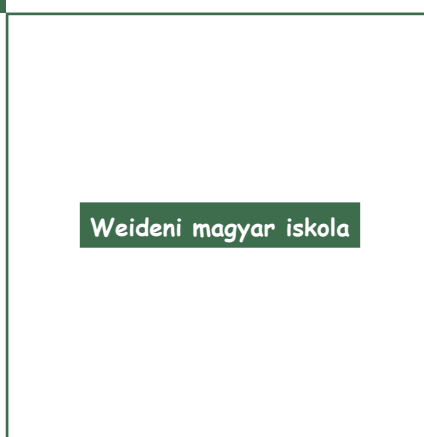

(egy jelenet: amikor az emberek el-
foglalták a Landeres nyomdát)

Fotók: MMI-BMI

Az elmúlt hat évtized nyomában...

Visszatekintés a Müncheni Magyar Intézet Egyesület történetének fontos állomásaira: a Regensburgi Egyetem Magyar Könyvtára

Közelgő 60. születésnapjára készül a Regensburgban működő Magyar Intézet. Tisztes, szép kor ez. Az ünnepeink, jeles napjaink fontosak. Így van ez életünk minden területén. Várakozással, a rácsodálkozás örömeivel tekintünk ilyenkor az idő végtelen múlására. A ráhangolódás izgalmával előzi meg a pillanat örömeit. Az ünnepi előkészületeink célja nem más, minthogy méltóságot teremtsünk az ünnepeltnek és az eseménynek. Mi is ezt az utat készítjük elő azzal, hogy bemutatjuk egyesületünk mozzanatainak büszke múltját, gazdag jelenét és bizakodó jövőjét. Első állomásunk az intézet Magyar Könyvtárának a születését, növekedését, végső küldetését osztja meg az értékkeremtő elődök és az értékmentő utódok szellemiségének jegyében.

Orcskai Marianna könyvtár

Emlékszem arra a napra, amikor először léptem át a Magyar Intézet küszöbét. Az egyesület elnöke, aki az intézet vezetője is, K. Lengyel Zsolt fogadott. Érdeklődött eddigi munkámról, pedagógus-életpályámról, érdeklődésemről, terveimről. Nem tudtam a kérdéseire reagálni. Valami egészen más gondolatok jártak a fejemben. Regensburgban vagyok. Egy másik élet helyszínén. A merőben új és más életem helyszínén. A kez-

Forók: MMI

A Regensburgi Egyetem Magyar Könyvtára

deti félelemmel, bizonytalansággal és valami olthatatlan hiányérzettel telítve. Valahonnan messziről a fülemben zúgtak az intézményvezető szavai, de a szemem rátapadt az iroda polcain roskadásig megtelt könyvekre. Magyar könyvek! A történelmünk. Irodalmunk. Hagyományunk. A kultúránk. Az életünk.

Itt is... Ott is... Ezt is olvastam... Azt is... Elkezdtem magamban, magammal beszélni. Szemem cikázott egyik gyöngyszemről a másikra. Ebben a pillanatban éltem meg először hosszú idő után – a számomra még idegenben –, hogy a szorongás átalakul bennem megnyugvássá, a kétségeim bizossággá és a magyar „ízvilág” utáni vágyam is e pillanatban csillapodni látszott. „Egy kicsi otthon szigetén vagyok. Az én magyar paradicsomomban!” Ez volt az első találkozásom a Magyar Könyvtár egy kis szeletével, s azóta is minden alkalommal a látottak hatása alá kerülök. Olykor az 1957-es *Ludas Matyi* megsárgult lapjait lapozgatom, vagy éppen egy 1914-ből itt maradt könyvecskében jegyzett kéziratot olvasgatok. Valódi ékszerdoboz ez itt Regensburg szívében ékes hazai drágakövecskéikkel.

Az idő előrehaladtával a kicsi szelet olloja egyre jobban szétnyílt az ismerkedésünk által. Egyre beljebb és beljebb merészkedtem izgalmas életútjába. Születésétől cseperedéséig, fejlődésének virágzó és fájdalmas szakaszaiban. Érdekelte a története, tele voltam kérdésekkel. Hogy kezdődött a gyűjtés? Ki kezdte el és mikor? Hogyan terebélyesedett, szélesedett állománya? Mi a küldetése, funkciója? Kérdéseimre rendre választ kaptam. Az intézmény vezetője türelmesen mesélt a régmúlt időről. Visszabarangoltunk a kezdetekhez, és elidőztünk egy-egy kedves

emléknél, derűs történeteknél, fontos eseményeknél. Ezekből a mozaikokból raktam össze a regensburgi Magyar Könyvtár büszke történetét.

Miért is használtam a büszke jelzőt? Egyrészt a neves és kiváló elődök miatt. Olyan személyek kapcsolódnak az egyesület és a könyvtár történetéhez, mint dr. Bogyay Tamás művészettörténész, az egyesület alapítója és elnöke, Borbándi Gyula író, publicista, a *Szabad Európa Rádió* szerkesztője, az egyesület egykori elnökségi tagja, az 1989-ig negyven évfolyamot megélt *Új Látóhatár* müncheni folyóirat főszerkesztője, Molnár József író, nyomdatörténész, az egykori *Új Látóhatár* kiadója, 1957-ig a *Szabad Európa Rádió* szerkesztője, vagy Tóth Béla történész. A felsorolásból nem maradhat ki Boór János tudományfilozófus, a müncheni FilozófiaFőiskola

alapította a Münchener Magyar Intézet Egyesületet, és ezzel egy időben kezdte el a könyvek gyűjtését is. Körlevelet küldött a nyugati emigráns magyaroknak, amely eredményesnek bizonyult. Idősek, elhunyt családtagok személyes könyvadományai képezték a könyvtári állomány magját. Ez a kezdetleges gyűjtési módszer hagyományt nyá nőtte ki magát, hiszen napjainkban is érkeznek szép számmal adományok ilyen forrásból.

előadó tanára, aki '56-os menekült volt, Pfitzner Rudolf pszichoanalitikus, szintén '56-os menekült, Hevesy Pál diplomata, akit az Osztrák–Magyar Monarchia utolsó diplomatájaként tartanak számon, de Hennyey Gusztáv külügyminiszter neve sem maradhat ki a felsorolásból. Micsoda nevek! Külön-külön, de így együtt is! Mindegyikük kapcsolódott a Münchener Magyar Intézet Egyesülethez. Az elődök neve, munkássága, szellemi és tárgyi produktuma már kötelezi az utódot.

„Akik az elődök szellemiségét követik,
értéket hoznak létre.”

Az egyesület és a könyvtár létrehozása, növekedése, fejlődése kéz a kézben járt. Az egyesület alapítója, elnöke és a könyvadományok gyűjtője egyazon személy volt, dr. Bogyay Tamás művészettörténész. 1962-ben ő

Bogyay Tamás volt az, aki Münchenben életet lehel az emigráns eredetű értelmiségek lelkébe, kijelölte az utat a tudományos munkásság sokszínűségében, megőrizte, népszerűsítette a magyar nyelvet és a kultúrát, megszervezte, maga köré gyűjtötte az emigráns szellemiség legjavát, és ezzel gyakorlatilag Münchent a nyugati emigráns értelmiség szellemiségének egyik fontos központjává tette.

FOLYTATJUK

Hétféi Magyar Iskolák Találkozója

Fotó: Nemzetpolitikai Államtitkárság

Orcskai Marianna találkozó

A magyarság mára egységes világnemzetté vált. Az idén februárban immár negyedik alkalommal került megrendezésre – a járványhelyzetre való tekintettel online – a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága szervezésében a Hétféi Magyar Iskolák Találkozója. A világ minden tájáról – mintegy 35 országból – „érkeztek” iskolavezetők a konferenciára. Az államtitkárság a találkozót 2018-ban hívta életre azzal a céllal, hogy összhangban a Magyar

Diaszpóra Tanács által 2016-ban elfogadott stratégiadokumentumokban foglaltakkal, erősítse a magyar nyelvű oktatást szerte a világon, és a pályázati lehetőségek, programok mellett egyeztető fórumokkal is támogassa a diaszpórában élő magyarságot. Szilágyi Péter miniszteri biztos az online találkozón így fogalmazott: „2021-ben, a nemzeti újrakezdés évében olyan tudást szeretnénk közvetíteni, ami a jövőben is hatékonyan segíti a diaszpórában élők oktatási tevékenységét és tovább erősíti a magyar-magyar kapcsolatokat”.

IMPRESSZUM

Kiadó:

Müncheni Magyar Intézet Egyesület
(Landshuter Str. 4, D-93047 Regensburg)

Szerkesztők:

Maxim Katalin, Orcskai Marianna

Olvasószerkesztő, dizájn:

Szász István Szilárd

Korrektor:

Szász Zsófia

mmi.bmi.hirmondo@gmail.com

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap